

Négy fellebbezés a város költségvetése ellen

A polgármester a fellebbezések elutasítását kéri a belügy-minisztertől

(A Délmagyarország munkatársától.) A város jövő évi költségvetését az október elején tartott szeptemberi közgyűlés tárgyalta le hosszú általános, de annál rövidebb részletes vita után. A költségvetés fellebbezési határideje lejárt és — mint a csütörtöki tanácsülésen kiderült — négy fellebbezés futott be ellene.

Bérczi Mór nyugalmazott államasági fő-tisztviselő azért fellebbezte meg a költségvetési határozatot, mert a közgyűlés a külváros-részek csatornázására és magasnyomású vízvezetékekkel való ellátására egyetlen fillért sem irányzott elő. A polgármester a fellebbezés elutasítását kéri a belügyminisztertől, mivel a külvárosrészek csatornázásához és a magasnyomású vízvezeték hálózat kiterjesztéséhez legalább tizenötmillió pengő kellene, tehát a mai pénzügyi viszonyok között fizikai képtelenség, hogy a szűkreszábot költségvetésben számottevő összeget biztosíthasson a város erre a célra.

Szécsi György nyugalmazott alsótanvái iskolagazgató fellebbezésében a „Magyar Téka” városi segélye címén megszavazott kétszáz pengő törlesztést kéri azzal, hogy ezt az összeget egészítse ki a belügyminiszter hatszáz pengőre és azt utaltassa ki városi seadélként az alsótanvái magánállatorvosnak.

A polgármester ezt a fellebbezést is elutasító javaslatot terjeszti fel a belügyminiszterhez. Hivatkozik felterjesztésében arra a kulturumkára, amelyet a „Magyar Téka” néhai gróf Klebelsberg Kunó elgondolása szerint esztendő óta végez Szegeden és amely teljes mértékben indokolja az altruista irodalmi vállalkozás támogatását, de hivatkozik arra is, hogy a város a korábbi esztendőben is támogatásban részesítette a Magyar Téka. Ami viszont az alsótanvái magánállatorvos támogatását illeti, azt a polgármester feleslegesnek tartja, mert az állatorvos számára tekintélyes jövedelmet biztosítanak az állategészségügyi rendelkezések.

Kup Béla és társai fellebbezésükben a gyümölcsészeti felügyelő számára megszavazott évi 1080 pengő fizetése törlesztést kéri. Ezt a fellebbezést sem támogatja a polgármester, mivel a gyümölcsészeti felügyelő munkájátára a gyümölcsstermelés fejlesztése érdekében szükség van.

Selmeczy József volt városi adótiszt fellebbezésében „bizonyos szellemi inaszmunkások állandó alkalmazása” ellen tiltakozik. A polgármester alaptalannak minősíti a fellebbezést és annak elutasítását kéri a belügyminisztertől.

Ujabb tárgyalások indultak meg a hárommilliós pengős gázgyári függőkölcsön konvertálásáról

A gázgyári érdekeltség igazgatósága később közli feltételeit — A fogatékos megállapodás súlyos következményei

(A Délmagyarország munkatársától.) Ma már mindenki elismeri, hogy a város közönsége nagyon könnyelműen mondott le arról a roppant örökségről, amelyet a megfontolt elődök biztosítottak számára az eredeti gázgyári szerződés megkötése alkalmával. Ennek a szerződésnek az alapján a koncesszió idő lejártával, 1935-ben a gázgyár és a villanvtelep minden berendezésével, felszerelésével, vezetékhálózatával együtt a város tulajdonába ment volna át anélkül, hogy ezért a város közönségének egyetlen fillérnyi ellenszolgáltatást kellett volna adnia. A megszorult örökösök — mint ismeretes — valóságosan egy táj lencséért mondtak le jogaikról, amikor hozzájárultak a gázgyári koncesszió további harminc évvel való meghosszabbításához, mert

ezért az óriási anyagi előnyt és lehetőséget jelentő jogért a gázgyártól számottevő ellenszolgáltatást alig kapott a város.

Kétségtelen, hogy az a néhány száz ezer pengő, amelyet a vállalat érdekeltsége fizetett,

pillanatnyilag

enyhített a város súlyos pénzügyi helyzetén, de ez a pillanat nagyon gyorsan elmúlt, viszont az új gázgyári szerződés terhei megmaradtak

és megmaradnak még vagy harminc esztendőig.

A gázgyári érdekeltség egyik „jóindulatu” adománya az a hárommillió pengő — függőkölcsön volt, amelyet nagy kegyként folyósított a városnak. Ez a pénz is elfogyott, leginkább adósságokat fizettünk belőle, most pedig, hogy lejárt a függőkölcsön visszafizetésének határideje, a nyeregbe került gázgyár a legfölénvesebb magatartást tanúsítja a harminc évre kiköszölgáltott várossal szemben. A kölcsön feltételei a város és a vállalat között olyan megállapodás jött létre, amely szerint a város a lejáratkor kérheti a függőkölcsönnek hosszú lejáratú kölcsönre való átalakítását.

Ennek a megállapodásnak azonban van egy rendkívül súlyos következménnyel járó fogyatéka, még pedig az, hogy a konvertálás feltételeit nem állapítja meg.

A város természetesen nem tudta lejáratkor visszafizetni a hárommillió pengőt, tehát a megállapodás alapján megkezdte a tárgyalásokat a konvertálás céljából. A gázgyár nem zárkózott el, amikor azonban a feltételekre került a sor, kiderült, hogy elfogadhatatlanul súlyos feltételeket szabott. A kérdés foglalkoztatta már a pénzügyi bizottságot is, a közgyűlést is, de

a gázgyár feltételeit mindenütt elfogadhatatlannak minősítették.

Igy az első kísérlet teljes kudarccal végződött. A város később sem került abba a helyzetbe, hogy kifizethesse a függőkölcsönt. Egyre-másra kapta a gázgyártól a felszólító leveleket, a

Belvárosi Moxi Péntektől vasárnapig
Gustav Fröhlich idel első filmtatrakciója

A vetélytársak

Nagyszabású kalandordráma.

Széchenyi Moxi Pénteken és mindennap
A szezon legkiemelkedőbb grandiózus filmje

A sátánsziget foglya

Dráma Észak és Dél harcából. Főszereplő:
Warner Baxter, Amerika legnagyobb jellem-színésze.

Korzó Moxi Péntektől vasárnapig

Motoros ördög

Kalandor film Jack Holttal. Ezt megelőzi

Fiatalsasok

Történet az amerikai repülők világából. 5, 7, 9

KÖTÖTTÁRUK

LAMPEL ES HEGYINÉL

KÖTÖTTÁRUK

LAMPEL ES HEGYINÉL

KÖTÖTTÁRUK

LAMPEL ES HEGYINÉL

sürgetések, végre azután — újabb tárgyalások indultak meg.

Csütörtökön Szegedre érkezett Jassovszky János, a gázgyári érdekeltség ismert nevű igazgatója, hogy tárgyaljon a várossal a kölcsön dolgáról. A megbeszélés a kora délelőtti órákban kezdődött meg a polgármester szobáiban. A polgármesteren és az igazgatón kívül részt vett ezen a megbeszélésen a város főszámvivője és tisztifőigazgatója is. Érdeklődésünkre a polgármester a következőket mondotta a tanácskozásról:

— Végleges megállapodás természetesen nem történt, mert hiszen a város közönsége nevében én sem köthettem volna ilyen megállapodást, a gázgyári érdekeltség igazgatója sem. Csupán elvi alapon beszéltek meg a konvertálás feltételeit és abban állapodtak meg, hogy Jassovszky igazgató a megbeszélés anyagát közölni fogja az igazgatóságával, amely azután megteszi a maga újabb ajánlatát a városnak. Ezt az ajánlatot én a pénzügyi bizottságon keresztül a közgyűlés elé terjesztem. Hiszem, hogy most

talán

kapunk olyan ajánlatot, amely alkalmas lehet

a komoly tárgyalások

megindítására.

A város közönsége bizonyára nagy érdeklődéssel várja a gázgyár újabb ajánlatát. Az érdeklődés teljesen jogos és jogos az a kíváncsiság is, hogy ebben az új ajánlatban visszatükröződjen valami abból a bőkezűségből, amelyet a város tanúsított az új koncesszió megadása alkalmából a gázgyárral szemben. Hiszen az új szerződés a város egész közönségét harminc évre a gázgyár adófizetőjévé tette és olyan horrorális gáz- és villanymosásokkal megfizetésére kötelezte, amilyenre szinte néha sincs az egész ország területén.

14 pengőért meg akart halni egy 24 éves béna lány

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön virradó éjszakán a Hétezer-ucca 46. szám alatti házban öngyilkossági szándékból megmérgezte magát Samu Matild 24 éves leány. Tettét idejében észrevették és a gyorsan alkalmazott orvosi segélyt egy-kettőre lábraállította. Csütörtök délelőtt már egészen jó volt, úgy, hogy a rendőrségen kihallgathatták.

A leány arra a kérdésre, hogy miért akart meghalni, elmondotta, hogy elvesztette pénzét, amelyet a várostól kapott segélyként, ezért akart, elkeseredésében, megválni az élettől. Elmondotta azt is, hogy bár csak 24 éves, teljesen munkaképtelen, mert feloldalu bémulása van és magát eltartani emiatt nem tudja. Sem apja, se anyja nincs, a város tartja el, havonta 14 pengőt ad neki segélyként. Ezt a pénzt vesztette el, holott ebből kellett volna adósságát is kifizetnie. Emiatt határozta el magát a halálra. Kijelentette, hogy amint teheti, újból öngyilkosságot kísérel meg, mert nem tud mihez kezdeni pénz nélkül.

A rendőrség a szerencsétlen leányt őriztetve, nehogy kárt tegyen magában és megkísérli, hogy a jótékony egyesületek után megkísérli, hogy a leánynak az elvesztett 14 pengőt.